धनुस्त्रिवर्णं वरगात्रि पश्य कृतं तवापाङ्गमिवाननस्थं । विभूषयन्तं गगणं घनांश्च प्रहर्षणं कामिजनस्य कान्ते ।
घनान्नदन्तः प्रतिनर्द्दमानान्निरीक्ष्य सुश्रोणि शिखीन् प्रहृष्टान् । समाहतानुच्छ्रितपिच्छभारान् प्रियाभिरामानुपनृत्यमानान् ।
हर्म्येषु चान्ये शशिपाण्डरेषु राजन्ति सुश्रोणि मयूरसंघाः । मुहूर्त्तशोभामतिचारुरूपां दत्त्वा पतन्तो वडभीपुटेषु ।
प्रक्लिन्नपक्षास्तरुमस्तकेषु मुहूर्त्तचूडामणितां विधाय । प्रयान्ति भूमिं नवशाद्वलानामाशङ्कमाना धृतचारुदेहाः ।
प्रवाति धारान्तरनिःसृतस्य सुखोऽनिलस्यन्दनपङ्कशीतः । कदम्बसर्ज्जार्ज्जुनपुष्पभूतं समावहन् गन्धमनङ्गबन्धुं । ८७९
रतिश्रमखेदविनाशहेतुर्नवोदभारानयने च हेतुः । न मारुतः स्याद्यदि चारुगात्रि न मेघकालो मम वल्लभः स्यात् ।
एवंविधेषु प्रियसङ्गमेषु रतावसाने यदुपैति वायुः । रतिश्रमखेदहरः सुगन्धिस्ततः परं किं सुखमस्ति लोके ।
जलाप्लुतानीक्ष्य महानदीनां सुगात्रि हंसाः पुलिनानि हृष्टाः । गताः श्रमं मानसवासलुब्धाः ससारसाः क्रौञ्चगणानुविद्धाः ।
न भान्ति नद्योऽथ सरांसि चैव हतत्विषश्चायतचारुनेत्रे । गतेषु हंसेष्वथ सारसेषु रथाङ्गतुल्याक्षयनेषु चैव ।
भोगैकदेशेन शुभं शयानं ध्रुवं जगन्नाथमुपेन्द्रमोघं । निद्राऽभ्युपेता वरकालतज्ज्ञा श्रियं प्रणम्योत्तमचारुरूपा । ८७५
निद्रायमाणे भगवत्युपेन्द्रे मेघाम्बराक्रान्तनिशाकरोऽद्य । पद्मामलाभः कमलायताक्षि कृष्णस्य वक्त्रानुकृतिं करोति ।
कदम्बनीपार्ज्जुनकेतकानां स्रजो ध्रुवं कृष्णमुपानयन्ति । पुष्पाणि चान्यान्यृतवः समस्ताः कृष्णात् प्रसादानभिकाङ्क्षमाणाः ।
नागाश्चरन्तो विषदिग्धवक्त्राः स्पृशन्ति पुष्पाण्यथ पादपानां । पेपीयमाना भ्रमरैर्ज्जनानां कौतूहलं ते जनयन्त्यतीव ।
तोयातिभाराम्बुदवृन्दनद्धं नभः पतिष्यन्तमिवाभिवीक्ष्य । निपानगम्भीरमभिप्रविष्टं मनोहरं चारुमुखस्तनोरु ।
बलाकमालाकुलमाद्यदाम्बा निरीक्ष्य रम्यं घनवृन्दमेतत् । सस्यानि भूमावभिवर्षमाणं जगद्धितार्थं विमलाङ्गयष्टे । ८८०
जलावलम्बाम्बुदवृन्दकर्षी घनैर्घनान् योधयतीव वायुः । प्रवृत्तचक्रो नृपतिर्वनस्थान् गजान् गजैः स्वैरिव वीर्य्यदृप्तान् ।
अभौममम्भो विसृजन्ति मेघाः पूतं पवित्रं पवनैः सुगन्धि । हर्षावहं चातकबर्हिणानां वराण्डजानां जलदप्रियाणां ।
भ्रवङ्गमः षोडशपक्षशायी विरौति गोष्ठः सह कामिनीभिः । ऋचो द्विजातिः प्रियसत्यधर्म्मा यथा स्वशिष्यैः परिवाच्यमाणः ।
गुणो महांस्तोयदकालजोऽयं प्रवृद्धमेघस्वनभोषिता यत् । परिष्वजन्त्यः परिवर्द्धयन्ति विनाऽपि शय्यासमयं प्रियाणां ।
दोषोऽयमेकः सलिलागमस्य मां प्रत्युदारान् वयवर्णशीले । न दृश्यते यत्तव वक्त्रतुल्यो घनग्रहग्रस्ततनुः शशाङ्कः । ८८५
प्रदृश्यते भीरु यदा शशाङ्को घनान्तरस्थो जगतः प्रदीपः । तदाऽनुपश्यन्ति जनाः प्रहृष्टा बन्धुं प्रवासादिव सन्निवृत्तं ।
विलापसाची प्रियहीनितानां संदृश्यते भीरु यदा शशाङ्कः । नेत्रोत्सवः प्रोषितकामुकानां दृष्ट्वेव कान्तं भवतीत्यवैमि ।
नेत्रोत्सवः कान्तसमागतानां दावाग्नितुल्यः प्रियहीनितानां । तेनैव देहेन वराङ्गनानां चन्द्रोऽपि तावत् प्रियविप्रियश्च ।
विनाऽपि चन्द्रेण पुरे पितुस्ते यतः प्रभा चन्द्रगभस्तिगौरी । गुणागुणं चन्द्रमसो न वेत्सि यतस्ततोऽहं प्रसुशंसयिष्ये ।
अवाप यो ब्राह्मणराज्यमीड्यो दुरापमन्यैः सुकृतैस्तपोभिः । गायन्ति विप्राः पवमानसंज्ञं यं सामगाः पर्व्वणि चाप्युदारं । ८८१०
पिता बुधस्योत्तमवीर्य्यकर्म्मा पुरूरवा यस्य सुतो नृदेवः । प्राणाग्निरीड्योऽग्निमजीजनद्यो नष्टं शमीगर्भभवं भवात्मा ।
तथैव पश्चाच्चकमे महात्मा पुरोर्व्वशीमप्सरसां वरिष्ठां । प्रीतः पुरा योऽस्तमवर्व्वदेहो मुनिप्रवीरैर्वरगात्रि घोरैः ।
नृपः कुशाग्रैः पुनरेव यस्य धीमान् कृतोऽग्निर्दिवि पूज्यते च । आयुश्च वंशे नहुषस्य यस्य यो देवराजत्वमवाप वीरः ।